

דף סה.

עין משפט ג.

אור"ח סימן שכא סעיף יג.

יב. אסור לרדות חלות דבש מהכוורת משום שדומה לתולש ג.

הגה: ודוקא אם דבוקים בכוורת ד אבל אם נתלשו מבעוד יום, או נתרסקו מבעוד יום והדבש צף בכוורת מותר לרדותו ה בשבת.

אור"ח סימן שלז סעיפים א. ב.

א. כל דבר שאין מתכוין מותר ובלבד שלא יהיה פסיק רישיה ר, ע"כ גורר אדם מטה ושולחן וספסל בין גדולים ז בין קטנים והוא שלא יתכוין לעשות חריץ.

א. ב. מותר להתיז מים על קרקע הבית ח, כיון שאינו מתכוין להשוות גומות אלא שלא יעלה אבק.

ג. ברייתא שבת צ"ה וכחכמים, ואסור מדרבנן ולא כר"א דמחייב חטאת.

ד. שאז נראה כתולש, אבל בלי זה שאין נראה כתולש מותר גם לכתחלה.

ה. דגם אם יסחוט אין בכך איסור תורה כיון דאתי ממילא, כמ"ש בס"י רנ"ב סעיף ה'. וְהיינו לקחת הדבש הצף אבל אסור ליקח החלות, מ"א ס"ק ט"ז, וכך פסק במ"ב אות מ"ט ודלא כא"ר.

ו. שבת ק"ב. והלכה כר"ש ואפי' אם היה מתכוין היה עושה איסור תורה, בלא מתכוין מותר לר"ש.

ז. וההפרש שיש בין מלאכה שאינה צריכה לגופה לפסיק רישיה דלא ניחא ליה עיין בכה"ח בס"י רע"ח אות א' מיסוד ר' אברהם החסיד בשם אביו הרמב"ם.

ז. אבל גדולים מאוד אסור דהוי פסיק רישיה ואז אסור אפי' בקרקע שיש, ב"י בשם הרוקח וגם בחבית שאסור להטותה אם כבדה אפי' על קרקע שיש אסור. כה"ח אות ד'.

ועגלה של תינוק אפי' כבדה מאוד מותר כיון שאינה עושה חריץ אלא כובשת בקרקע. שם.

ח. ואפי' באינה מרוצפת, וכ"כ הב"י בשם סת"ה.

ג. אסור לטאטות בשבת ^ט אלא א"כ הקרקע מרוצפת ^י. ויש מתירין אפי' אינו מרוצף ^י.

הגה: ויש מחמירין אפי' במרוצף ^ל, וכן נוהגין ואין לשנות, מ"מ ע"י עכו"ם מותר ^מ, וה"ה ע"י כנף אווז הקלים או בגד ^נ או מטלית ואינו משהה גומות מותר.

הגה: אסור להבריח הבגדים ^ס במברשת שלא ישתברו הקיסמין ^ע שלה.

דף סה:

יו"ד סימן קצח פעיף טו

עין משפט א.

טז. הדיו החלב והדבש והדם, שרף התאנה ושרף התות ושרף החרוב ^{טז}.

ט. דמזיז עפר ומשווה גומות, והיש מתירין ס"ל דהו"ל דבר שאין מתכוין ולא הוי פ"ר, ב"י ומ"א ס"ק ב', אבל האוסרים ס"ל דהוי פסיק רישיה.

י. שאין אשווי גומות במרוצף.

כ. וְלַעֲנִין הלכה כתב הב"י כיון שהרמב"ם והרא"ש מסכימים לאסור לטאטות ריצפה שאינה מרוצפת הכי נקטינן, אלא במקום שפשט המנהג להתיר אין למחות בהם בדבר דרבנן, ובקרקע מרוצפת נוקטים לכתחלה להתיר, אך מנהג בני אשכנז להחמיר גם במרוצף. כה"ח אות י"ב.

ל. כי יש גומות וחריצים גם בין האבנים והמרצפות, או דגזירה אטו מקום שאינו מרוצף, ב"י.

מ. דפסיק רישיה ע"י עכו"ם מותר, כה"ח אות י"ד, וכיש"ש פ' ב' דביצה סי' ל"ג אוסר אפי' ע"י עכו"ם במקום שנהגו איסור. מ"א ס"ק ד', והא"ר כתב דהעיקר כהרמ"א.

נ. והב"י תמה דמאי שנא בגד והרי משה גומות וה"ה בנוצות אווז משה גומות, וא"כ לב"י באינו מרוצף אסור גם במטלית או בגד או נוצות אווז. כה"ח אות ט"ז.

ס. היינו אפי' בענין שמותר לנער הבגד, כגון שאין מקפיד עליו כמ"ש בסי' ש"ב.

ע. וְהַמ"א בס"ק ה' כתב דאפי' ישברו אין בזה איסור תורה, ואפ"ה אסור בפסיק רישיה. ולפ"ז אסור לטאטות גם במרוצף שמא ישברו אלא א"כ בעצי דקל תמרים שאינם נשברים, כה"ח אות י"ז.

והשקמה, אם הם יבשים הוצצין פ, ולחים אינם הוצצין.
אבל שאר כל השרפים אפי' לחים, הוצצין ז.

פ. מתוספתא הביאה הרא"ש בפ"י דנדה.

ז. משום שהם ליכלוך הפירות ודרך בני אדם להקפיד עליהם. באר הגולה אות ל"ד מהכ"מ.